

art, som ikke kan lide, at folk kan kontrollere dem. Og nogle gange er det jo lynende dumt som i tilfældet med Dyreforsøgsrådet, for dermed skaber de jo mistillid.

Andre gange kan man måske godt forstå det, men det er der bare ikke noget at gøre ved, for det, der er pointen i denne sag, er, at borgernes deltagelse er en af forudsætningerne for, at vores ansvar kan virke rigtigt.

Endelig er der spørgsmålet om EU, som selvfølgelig er en bøvlet sag; det vil jeg da meget gerne medgive. Men vi må altså erkende – hvilket hr. Kristian Thulesen Dahl også gjorde tydeligt – at mere og mere kommer til at ligge som lovforspligtende stof her i Folketinget.

Den diskussion, vi i går havde om Justitsministeriet, pegede da bl.a. for mig på, hvor vigtigt det er, at vi får sammenkoblet en international regelfastsættelse med dansk lovgivning, og nogle af disse ting hører med til det.

Og dér ville jeg da også være meget glad for at kunne få tydeliggjort, hvordan Folketinget kan komme til at virke rigtigt og forsvarligt i sammenhæng med den internationale regelfastsættelse, når så meget er lukket for os i disse sammenhænge. Det var bl.a. også en af grundene til det.

Jeg tror nok, at jeg tidspunktet og mine åndsevner taget i betragtning vil stoppe her.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal forhåbentlig ikke forlænge debatten for meget, men jeg tror, fru Margrete Auken gjorde sig skyldig i en fejl, måske på grund af tidspunktet, som hun selv sagde.

Som jeg hørte det i hvert fald, nævnte fru Margrete Auken, at der ikke var behov for ændringer inden for bl.a. statsselskabsområdet, hvis blot den nuværende lovgivning blev fulgt.

Men problemet er jo, at når man lader en aktivitet overgå fra at være en del af den offentlige forvaltning til at blive drevet i selskabsform, har man lagt det ind under en privatretlig ramme, som pr. definition er undtaget fra lov om offentlighed i forvaltningen. Når man driver et privat selskab, så er det jo helt afgørende, at der ikke er offentlig indsigt i selskabets forhold, så er udgangspunktet lukkethed. Undtagelsen er, at hvis det er et børsnoteret selskab, skal der ifølge de børsretlige regler gives visse oplysninger, og inden for aktieselskabslovgivningen er der nogle bestemte betingelser osv. Men udgangspunktet er jo lukkethed.

Når en offentlig aktivitet overgår til at blive drevet i en privatretlig ramme, er problemet jo, at den samtidig pr. definition er undtaget fra lov om offentlighed i forvaltningen.

Men så er der de steder, hvor der er tvivls-spørgsmål, altså med hensyn til selskaber, der egentlig ikke har denne selskabsretlige ramme, men som alligevel har en aktivitet, der ikke er en del af den offentlige forvaltning. Eksempelvis har man jo i Post Danmark-tilfældet direkte fastsat i den lovgivning, der danner grundlag for Post Danmark, at lov om offentlighed i forvaltningen ikke gælder. Det var jo et helt særskilt problem, da man behandlede den sag.

Men jeg tror, det var en fejltagelse, for når det gælder statsselskabsområdet, er der for mig at se behov for en lovændring, hvis vi skal komme igennem med, at offentligheden som udgangspunkt kan få aktindsigt. Og så er der altså nogle begrænsninger i mulighederne for aktindsigt – som det jo også fremgår af offentlighedsloven – bl.a. hvis det påvirker forretningsmæssige dispositioner mellem det offentlige, eller i givet fald et statselskab, og så den private, som man kontraherer med.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil bestemt ikke bestride, at det vil være bedst, at vi præciserer det ordentligt i loven.

Det, jeg sidder med, er § 1, stk. 3, i den eksisterende lov, hvor der står:

»Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren« – det drejer sig altså om dem, der laver de dér sjove selskaber – »fastsætte regler om, at loven skal gælde for nærmere angivne selskaber, institutioner, foreninger m.v., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning. Det gælder dog kun, såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige og kommunale midler, eller i det omfang de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelser på statens eller kommunens vegne.«

Der er meget med her.

Hvis man så ser efter i § 13, hvad der skal til for at begrunde en undtagelse, er det nogle meget konkrete begrundelser. Dér er det altså ikke nok, at det bare vil genere konkurrencen, for så kunne vi lige så godt ophæve det hele igen, og der skal altså gives en kvalificeret begrundelse i disse tilfælde.

Derfor sidder vi altså i øjeblikket med en sjusket lovforvaltning, mener jeg, men lad os nu kigge på det i udvalget. Jeg tror faktisk, at den